

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/64/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010676
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6121010676.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. septembra 2024, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Hunáka, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. C. a spol., stíhaných pre pokračovací zločin prevádzachstva podľa § 356 Tr. zák., spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., konajúc o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/45/2021 zo dňa 20. 03. 2024, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Banská Bystrica z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 4T/45/2021 zo dňa 20. 03. 2024 boli obžalovaní a to A. B. C., D. C., E. F., C. G. H., I. C., J. D. a G. F. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodení spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica sp. zn. 1Pv 417/18/6601 zo dňa 17.09.2021, doručenej tunajšiemu súdu dňa 17. 09. 2021 pre pokračovací zločin prevádzachstva podľa § 356 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého skutku sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že všetci obžalovaní :

A. C. najprv sám, pravdepodobne od roku 2016 až do júla 2018 (kedy bol Rakúskou políciou dňa 13.07.2018 zadržaný a následne vzatý do väzby) si založil „živnosť“ predmetom, ktorej bolo, že radil osobám zaujímavým sa o pobyt v Európskej únii, tzv. prvé kroky k získaniu povolenia na pobyt, aké dokumenty osoba potrebuje z domovskej krajiny pri vybavovaní pobytu, aby následne dostali povolenie na pobyt na Slovensku, za čo inkasoval finančné prostriedky, ktorých časť dokladoval ako príjem do spoločnosti SEVEN S, s. r. o., kde bol v tom čase konateľom, časť si však ponechával bez akejkoľvek evidencie, s čím mu postupne za finančnú odmenu začala v presne nezistenom čase v roku 2016 pomáhať na základe „zmluvy o poskytovaní služieb“ B. F. (už právoplatne odsúdená v konaní 4T/45/21), a neskôr, od presne nezisteného času, na jar roku 2017 až do júla 2018 s ním začali spolupracovať D. C. a E. F., ktoré na pokyn Sergeia preberali „zákazníkov“, ktorým zabezpečovali potvrdenia o ubytovaní, neskôr tak ako aj B. F. pripravovali účtovné podklady, viedli komplexnú administratívu založených spoločností s virtuálnymi sídlami na G. X I. K. K. L. M. N. XXX I. K., s týmito prácami im postupne začali pomáhať rodinní príslušníci a to I. C. (manžel D. C.) a J. D. (matka E. F., N. D.), v auguste v roku 2017 začali spolupracovať aj s C. G. H., ktorá zabezpečila do mája 2018 približne 15 osobám potvrdenia o bývaní v bytových jednotkách v jej vlastníctve alebo vo vlastníctve jej rodinných príslušníkov, s tým, že všetci obvinení spoločne po rozdelení si úloh, participovali na príprave podkladov preukazujúcich splnenie zákonom požadovaných podmienok, tak, aby občania štátov bývalého Sovietskeho zväzu, vrátane Ukrajiny získali prechodný pobyt na účel podnikania podľa § 22 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neksorších predpisov, za týmto účelom zakladali obchodné spoločnosti: MALACHIT, s. r. o., IČO: 51170418; Porto Franco, s. r. o., IČO: 51166810; BBLUE, teraz VVSM, s. r. o., IČO: 51293986, Beauty Life Slovakia, s. r. o., IČO:

50923943; DELTEX, s. r. o., IČO: 51233681; KAGRAN, s. r. o., IČO: 50751263, SEVEN S, s. r. o., IČO:48265136; NARNA, s. r. o., IČO: 50530437 následne za spoločníkov a konateľov týchto už existujúcich obchodných spoločností dosadzovali občanov tzv. tretích krajín, alebo im poskytli pomoc pri získavaní živnostenského oprávnenia, a to takým spôsobom, že na základe plných mocí, ktoré im poskytli osoby so záujmom o ekonomicky motivovanú migráciu do štátov Európy, vystupujúci ako zástupcovia fiktívnych subjektov registrovaných na území SR, založili, resp. dali založiť, prípadne využili už založené spoločnosti, najprv A. C. a B. F. od roku 2016, neskôr od jari 2017 E. F., D. C., I. C., J. D. a G. F. postupne v období do roku 2019 ako konatelia minimálne 40 obchodných spoločností s predstieranou personálnou a kapitálovou účasťou viac ako 172 občanov štátov bývalého Sovietskeho zväzu, vrátane Ukrajiny, väčšinou so sídlami firiem na O. N. XXX, K. X, L. G. X, K. K., alebo na adresách trvalého pobytu obvinených, ktoré zápisy prostredníctvom právnických osôb a neskôr samostatne zabezpečovali B., D., E., I. a G., pričom všetci súčasne, každý po svojej línii zabezpečovali potrebné dokumenty (preklady), účtovné doklady na základe fingovaných obchodov (fakturácií), doklady o príjme, aby tak zdôvodnili svoje podnikanie a podnikanie fiktívnych daňových subjektov, hoci vedeli že sa jedná o fingované obraty, jediným záujmom bol finančný príjem z povolenia na pobyt v SR, (i-netová ponuka služieb, ktorá bola zverejnená na stránke P., bez účasti A. a B., s presným rozpisom ceny!), a teda nelegálna migrácia do štátov Európy, pričom na základe potvrdení o pobyte, potvrdení o vyrovnaní povinných platieb do sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne a daňových priznaní jednotlivých spoločností (uvedené vyššie) alebo jednotlivcov – živnostníkov ako J. O., F. Q. a R. F., im príslušné Oddelenie cudzineckej polície PZ buď pobyt udelilo alebo predžilo pobyt na území SR, neskôr, po zmene zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov, s účinnosťou od 01.05.2018, z dôvodu nutnosti podnikateľského plánu pri zakladaní nových obchodných spoločností, využili existenciu starých obchodných spoločností, (ktoré už aspoň jeden rok boli evidované ako podnikateľské subjekty na príslušnom DÚ), ktorých sa zmena netýkala a v dotknutých spoločnostiach prijímali spoločníkov a menili konateľov, z nutnosti vždy ponechali jedného konateľa občana SR, ktorý sa mohol prihlasovať elektronickým podpisom na komunikáciu s daňovými úradmi, väčšiu časť finančných prostriedkov, ktoré takýmto konaním získali, nevložili do podnikania, ale si ich ponechali a užíli pre vlastnú potrebu, za vykonanie týchto služieb sa vyplácali buď priamo z „ruky do ruky“ bez akéhokoľvek daňového dokladu, prípadne si ich prevádzali na účty rodinných príslušníkov (A. C. posielal finančné prostriedky na účty I. C., J. D., D. C. vkladala finančné prostriedky na účet syna C. G. H.), aby zatajili existenciu pôvodu príjmu, čím sa takto obohatili o presne neustálenú finančnú čiastku,

obžalovaní 1/, 3/, 4/ a 7/

A. C. od roku 2015 a potom v priebehu rokov 2016-2018 vzájomnou spolupracou s B. F. zabezpečovali legalizáciu pobytu štátnym príslušníkom tretích krajín na území Slovenskej republiky, a to získaním prechodného pobytu na účel podnikania so zameraním najprv na územie Bratislavy, kde na účely legalizácie pobytu využívali aktivity obchodnej spoločnosti Davis&Morgan, a.s., Grosslingova 17, 811 09 Bratislava, IČO 47 350 156, od ktorej kupovali už založené obchodné spoločnosti (Agricus, s. r. o., Millena, s. r. o., Greenlake s.r.o.) pre svojich „klientov“, ktorých následne ustanovovali do týchto spoločností ako spoločníkov a konateľov, prípadne A. C. ako konateľ spoločnosti SEVEN S s.r.o., zabezpečil buď založenie obchodnej spoločnosti priamo na „klientov“ (Fenix Group, s. r. o., Marana, s.r.o.) alebo založenie podniku zahraničnej osoby (A. a L. N.), na ubytovanie využívali Hotel Dominika na Vlasteneckom námestí č. p. 3 v Bratislave –Petržalke, avšak s narastajúcim záujmom cudzích štátnych príslušníkov o jednotlivé druhy pobytu na území Slovenskej republiky sa celkový proces udeľovania spomaľoval, predstavoval takmer 90 až 120 dní, preto s ohľadom na tieto skutočnosti v mesiaci marec roka 2017 A. C. a B. F. (už právoplatne odsúdená v konaní 4T/45/21), presunuli časť svojich „aktivít“ spojených s činnosťou obchodných spoločností a náležitostí súvisiacich s konateľmi a spoločníkmi spoločností Agricus s.r.o., FENIX Group SK s.r.o., MILLENA s.r.o., Greenlake, s.r.o., Marana s.r.o. a tiež ďalšie spoločnosti do K. K., M. G. X, nakoľko začali spolupracovať s E. F., N. D. a D. C., dohodli si podmienky spolupráce, naplánovali a rozdelili si jednotlivé úlohy, pričom plnenie úloh bolo koordinované a vzájomne sa prostredníctvom telefonov a mobilných komunikačných aplikácií (napr. WatshApp, Viber) o priebehu ich plnenia informovali, navzájom si oznamovali v akom štádiu plnenia sa jednotlivé úlohy nachádzajú, zároveň sa predmetom dohody stalo aj finančné vyrovnanie za vybavenie povolenia na prechodný pobyt „klienta“, na pokyn A. C. E. F. a D. C., postupne preberali „zákazníkov“, ktorým zabezpečovali potvrdenia o ubytovaní, neskôr tak, ako aj B. F. (už právoplatne odsúdená v konaní 4T/45/21), pripravovali účtovné podklady, viedli komplexnú administratívu už založených ako aj novo založených obchodných spoločností s virtuálnymi sídlami, s týmito prácami im postupne začala pomáhať J. D. (matka E. D.), najmä zabezpečovaním potvrdení o ubytovaní, pričom takéto potvrdenie je tiež

potrebné pre získanie prechodného pobytu na účel podnikania v zmysle § 22 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, toto vykonávali na základe plných mocí, ktoré im poskytli osoby so záujmom o ekonomicky motivovanú migráciu do štátov Európy, vystupujúc ako zástupcovia fiktívnych subjektov registrovaných na území SR (napr. A. a L. N.), na uvedený účel založili A. C., E. F., D. C. a J. D. v období od roku 2016 do súčasnosti na území Slovenskej republiky minimálne 40 obchodných spoločností s predstieranou personálnou a kapitálovou účasťou cca 172 občanov štátov bývalého Sovietskeho zväzu, vrátane Ukrajiny, väčšinou so sídlami spoločností na O. N. XXX, K. X, (Q. J. XX, alebo R. X, K.), L. G. X, K. K., alebo na adresách trvalého pobytu obvinených (Luxusné stropy s.r.o., BACKYARD LAB s.r.o., Enreon, s.r.o.), ktorých zápisy vykonávali najprv prostredníctvom právnických spoločností a neskôr samostatne zabezpečovali najčastejšie B., D. a E., pričom každý po svojej línii zabezpečoval potrebné dokumenty – ich preklady, účtovné doklady na základe fingovaných obchodov, doklady o príjme, aby tak zdôvodnili svoje podnikanie a podnikanie fiktívnych daňových subjektov, časť výkonov bola účtovaná v mene spoločnosti Europa Experts, s.r.o., IČO: 51 031 647 a SEVEN S, s.r.o., IČO: 48265136 (2016-2017) alebo neexistujúcu spoločnosť Eurostudy Experts L. Ianchuk Banská Bystrica, časť bola použitá na úhradu nevyhnutných nákladov (napr. vykonávali prevody v banke pre založenie nových spoločností, aby deklarovali výšku finančných prostriedkov pred orgánmi cudzineckej polície PZ) a zvyšok si prerozdievali pre vlastnú potrebu, avšak väčšina príjmu z tohto „podnikania“ nebola zaúčtovaná, pretože za vykonanie týchto služieb sa vyplácali buď priamo z „ruky do ruky“ bez akéhokoľvek daňového dokladu, prípadne si príjem prevádzali na účty rodinného príslušníka s cieľom zlegalizovať príjem z takto vykonávanej trestnej činnosti a zabránili tak jej prípadnému odhaleniu alebo vzniku podozrenia zo strany „klientov“, hoci vedeli že sa jedná o fingované obraty, jediným záujmom bol finančný príjem z povolenia na pobyt a teda nelegálna migrácia do štátov Európy, pričom na základe potvrdení o pobyte, potvrdení o vyrovnaní povinných platieb do sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne a daňových priznaní jednotlivých spoločností alebo jednotlivcov – živnostníkov, im príslušné oddelenie cudzineckej polície PZ udelilo buď pobyt alebo predĺžilo pobyt na území SR, neskôr, po zmene zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov s účinnosťou od 01.05.2018 z dôvodu nutnosti podnikateľského plánu pri zakladaní nových obchodných spoločností využili existenciu starých obchodných spoločností, (ktoré už aspoň jeden rok boli evidované ako podnikateľské subjekty na príslušnom daňovom úrade, napr. Agricus s.r.o.), ktorých sa zmena netýkala a v dotknutých spoločnostiach prijímali spoločníkov a menili konateľov, z dôvodu novely zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní, z nutnosti vždy ponechali jedného konateľa občana SR, ktorý sa mohol prihlasovať elektronickým podpisom na komunikáciu s daňovými úradmi, pričom takýmito konaním obvinených sa títo obohatili o presne nezistenú sumu, prinajmenšom však, ako to vyplýva zo zaistenej komunikácie z právnej pomoci medzi obvinenými navzájom a obvinenými a ich „klientmi“ a tiež ako to vyplýva z výsluchov obvinených S. C., B. F. a D. C., sa dohodnutá suma za vybavenie prechodného pobytu na Slovensku pohybovala od 1.000 EUR do 5.000 EUR za jednu osobu (v závislosti od účelu pobytu, teda či išlo o účel podnikania, štúdia alebo zlúčenia rodiny, pričom tieto finančné prostriedky boli zasielané na bankové účty obvinených a taktiež im boli obv. S. I. dané v hotovosti pri osobných stretnutiach s tým, že obvinení od „klientov“ požadovali tieto finančné prostriedky so zámerom jednak vedenia účtovníctva obchodných spoločností, kde boli „klienti“ spoločníkmi a konateľmi, ďalej kvôli plateniu nájomného za obchodné priestory, kde sídlili obchodné spoločnosti, pričom požadované sumy nezodpovedali reálne vzniknutým nákladom, keďže na umiestnenie sídla obchodných spoločností využívali buď virtuálne sídla alebo iné obchodné priestory, kde však umiestňovali aj niekoľko spoločností na jednej adrese (napr. G. X, K., pričom nájomné reálne uhrádzala len spoločnosť Europa Experts s.r.o. (v súčasnosti Albion School s.r.o.) vo výške 200 EUR mesačne), a taktiež vedenie účtovníctva podľa výsluchov svedkov – účtovníkov, nebolo také nákladné ako obvinení deklarovali „klientom“, pričom tieto sumy požadovali aj po samotnom vybavení prechodného pobytu vo forme paušálnych mesačných alebo ročných poplatkov a taktiež bola v požadovanej sume zahrnutá „odmena“ za vybavenie prechodného pobytu, ktorá tvorila najväčšiu časť požadovanej sumy;

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená podala odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica.

V písomných dôvodoch svojho odvolania prokurátorka uviedla, že okresný súd svoj záver postavil na tom, že nebolo preukázané nad všetky pochybnosti, že sa obžalovaní spoločne podieľali na umelom

vytvorení podmienok preto, aby občanom tzv. tretích krajín bolo na území Slovenskej republiky udelené povolenie na pobyt.

Odôvodnenie súdu, že z vykonaných dôkazov nie je možné vyvodiť relevantný záver, či sa daní cudzinci na daných adresách reálne zdržiavali alebo nie, je alibistické. Orgány činné v trestnom konaní predložili súdu dôkazy v takom rozsahu, že je nevyhnutné, aby súd na ich základe urobil jednoznačný záver a neobmedzil sa len na konštatovanie, že z vykonaných dôkazov nič nevyplýva. Súd závery plynúce z množstva dôkazných prostriedkov nijakým spôsobom neprepojil s konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby a nijakým spôsobom tieto dôkazy nevyhodnotil. Taktiež sa súd žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že obchodné a podnikateľské aktivity cudzincov sú len fiktívne a dotknutí cudzinci sa nijakým spôsobom reálne nepodieľali na podnikaní v skutkovej vete definovaných obchodných spoločností. Ak súd argumentuje, že žiadny právny predpis neprikazuje žiadnej obchodnej spoločnosti a dokonca ani podnikajúcej fyzickej osobe aktivitu v každom okamihu existencie spoločnosti, absenciu reálnej podnikateľskej aktivity pertraktovaných obchodných spoločností je potrebné vyhodnotiť v kontexte s ďalšími dôkazmi. A síce s vykazovaním nulového zisku (čo jednoznačne demonštruje, že tieto obchodné spoločnosti reálne nevyvíjali žiadnu podnikateľskú činnosť) a tiež v kontexte opakujúceho sa modelu správania, keď viacerí obvinení zakladali obchodné spoločnosti, do ktorých následne v pozícii konateľa alebo spoločníka dosadzovali cudzích štátnych príslušníkov.

Vo vzťahu ku namietaným finančným prevodom obžalovaných súd vyslovil, že obžalovaní presúvali medzi obchodnými spoločnosťami finančné prostriedky, no napriek tomu nekriticky prevzal záver obžalovaných, že tieto príjmy nepochádzajú z trestnej činnosti.

Ak okresný súd vo svojom odôvodnení poukazuje na rozhodnutia správnych orgánov, ktoré nezistili žiadne nedostatky a pobyty cudzincom udelili, resp. aj opakovane predĺžili, tu je opakovane potrebné poukázať na potrebu prísne odlíšiť trestnoprávnu rovinu od tej administratívnoprávnej. Prokuratúra obžalobu neodôvodňovala a ani ju neopierala o závery a výsledky správnych konaní. Naopak prokuratúra od začiatku poukazovala na to, že je potrebné, aby si súd rozhodujúci o vine a treste urobil vlastný záver, preto obžaloba neprevzala závery správnych orgánov ale naopak zabezpečila celý rad dôkazov, tak, aby sa súd mohol autonómne rozhodnúť.

Vzhľadom na uvedené považovala prokurátorka rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4 T 45/2021 zo dňa 20.03.2024 za nesprávny a navrhla, aby Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutý rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zrušil.

K tomuto odvolaniu okresnej prokurátorky sa vyjadrili cestou svojich obhajcov aj jednotliví obžalovaní.

Za obž. E. F., obž. G. F. a obž. J. D. sa písomne vyjadrila ich obhajkyňa S. T. B., ktorá v písomnom vyjadrení uviedla, že odvolanie prokurátora považuje za celkom nedôvodné, nakoľko napadnutý rozsudok považuje v celom rozsahu za zákonný a plne odôvodnený a preto navrhla, aby krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné odvolanie zamietol, pričom poukazuje na argumenty obhajoby, ktoré odzneli v záverečnej reči advokátky na hlavnom pojednávaní.

Za obž. Sergeia B. C. taktiež podal písomné vyjadrenie jeho obhajca k odvolaniu prokurátorky, kde uviedol, že si opätovne dovoľuje poukázať na judikatúru v záverečnej reči obhajcu a na skutočnosť, že obžaloba vôbec neunesla dôkazné bremeno spočívajúce v reálnom preukázaní naplnenia elementárnych atribútov, akéhokoľvek pokračovacieho trestného činu. Konštatovanie obžaloby, ktorá len uviedla počet 172 osôb, ktoré však bližšie nešpecifikovala, neoznačila a ani neoverila skutočnosti ohľadom pobytu týchto osôb, nemôže byť pripisované na ťarchu obžalovaných, ale práve na ťarchu obžaloby a neunesenia dôkazného bremena. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pri kontrole Úradom hraničnej a cudzineckej polície, t. j. orgánom vydávajúcim povolenie a zároveň orgánom príslušným na kontrolu neboli zistené nedostatky. Ku tvrdeniu obžaloby v podanom odvolaní, že závery súdu plynúci z množstva dôkazných prostriedkov nejakým spôsobom neprepojil s konaním popísaným v skutkovej vete obžaloby, sú zavádzajúce. Súd vykonal rozsiahle dokazovanie, avšak obžaloba nepreukázala ňou deklarované skutočnosti. Bez toho, aby ďalším spôsobom preskúmavala,

z akých dôvodov k tejto skutočnosti došlo, len uviedla, že je to len potvrdením trestnoprávneho konania obžalovaných.

Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že je neprípustné, aby rozhodoval na základe dôkazov vykonaných v správnom konaní, čo však obžaloba namietala, avšak obžaloba ani v jednom konkrétnom prípade nepreukázala opak, zároveň vzhľadom na to, že niektoré osoby do dnešného dňa vykonávajú podnikateľskú činnosť v Slovenskej republike, boli tieto závery použité len ako podporná skutočnosť. Na základe vykonaného dokazovania v trestnom konaní možno preto konštatovať, že obžaloba je založená len na všeobecných tvrdeniach, jej domnienkach a predpokladoch a preto navrhol odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Za obžalovaných D. C. a I. C. ich obhajkyňa S. S. taktiež podala vyjadrenie, v ktorom uviedla, že súd podrobne uviedol výpovede jednotlivých obžalovaných, z ktorých potom vyvodil správny záver, že skutok sa nestal. Jednotliví obžalovaní poskytli pomoc cudzincom, ktorí prišli na územie SR, pričom ich pomoc spočívala hlavne v tom, že im zabezpečovali ubytovanie na území SR a vyzdvihnutie príslušných dokladov. Obžalovaní opakovane poukazovali na to, že žijú na území SR legálne, legálne tu podnikajú, pričom výsledky tohto podnikania je možné zistiť aj v rámci takéhoto konania. Opakovane podľa obhajkyne je potrebné zdôrazniť, že naplnenie znakov úmyselného trestného činu podľa § 356 Tr. zák. nebolo naplnené. Obžalobe sa nepodarilo preukázať, že by úmysel obžalovaných smeroval k naplneniu základného znaku tejto skutkovej podstaty a to zabezpečenie nelegálneho formátu pobytu ostatným osobám. Akékoľvek úvahy o tom, že títo cudzinci podnikali len fiktívne, nie sú v podstate opreté o žiadny predpis upravujúci režim podnikania na území Slovenska a čo je podstatné, že tento stav obžalovaní nemali akýmkoľvek spôsobom možnosť ovplyvniť. Nie je možné nikoho nútiť k akýmkoľvek obchodným aktivitám, čo zákon priamo rieši tým, že žiadna podnikateľská činnosť zo zákona nemá prikázanú tvorbu zisku. Z uvedeného dôvodu potom správne postupoval okresný súd, keď obžalovaných spod obžaloby oslobodil a preto považuje odvolanie okresnej prokurátorky za nedôvodné a ako také ho treba aj zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania prokurátorky následne Krajský súd v Banskej Bystrici určil vo veci termín verejného zasadnutia, na ktoré sa riadne a včas dostavili všetci obhajcovia obžalovaných, ako aj obžalovaní D. C., I. C., E. F. a G. F.. Verejného zasadnutia sa nezúčastnila obžalovaná G. H., ktorá sa ospravedlnila a požiadala písomnou formou o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti, ako aj obžalovaná J. D., ktorá taktiež sa ospravedlnila a písomne požiadala o vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti. Pokiaľ ide o obž. A. B. C., ani tento nebol prítomný na verejnom zasadnutí, avšak voči tomuto obžalovanému sa už na okresnom súde konalo ako voči ušlému a tak konal aj krajský súd a jeho predvolanie bolo v zákonnej lehote vyvesené na úradnej tabuli krajského súdu.

V konečných návrhoch na tomto verejnom zasadnutí potom krajská prokurátorka vo svojom konečnom návrhu uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi odvolania okresnej prokurátorky a doplnila, že po zrušení veci navrhuje, aby bola vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca S. E. za obž. C. uviedol, že sa pridrižava svojho písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátorky a odvolanie prokurátorky navrhol zamietnuť.

Obhajkyňa S. S. za obžalovaných D. C. a I. C. uviedla, že sa taktiež pridrižava písomných dôvodov vyjadrenia k odvolaniu prokurátorky a navyše poukazuje na to, že v priebehu celého prípravného konania sa všetko dokazovanie zameralo len na preskúmávanie administratívnych úkonov cudzineckej polície, čo nemalo vplyv na konanie jej klientov, je presvedčená, že v konečnom dôsledku sa preukázalo, že títo sa žiadnej trestnej činnosti nedopustili a preto navrhla odvolanie prokurátorky zamietnuť.

Obhajkyňa S. B. za obž. E. F., za obž. G. F. a za obž. J. D. uviedla, že v súlade s písomným vyjadrením trvá na tom, že celé trestné stíhanie bolo nedôvodné, odvolanie prokurátorky nie je ani dostatočne odôvodnené a ani nie je dôvodné a preto ho navrhla ako také zamietnuť.

Obhajca S. Q. za obžalovanú H. taktiež uviedol len toľko, že rozhodnutie okresného súdu je zákonné a odvolanie považuje za nedôvodné a navrhuje ho zamietnuť.

Jednotliví obžalovaní prítomní v pojednávacej miestnosti sa taktiež vyjadrili v konečnom návrhu k odvolaniu prokurátorky.

Obžalovaná D. C. spolu s jej manželom s obžalovaným I. C. uviedli, že sa cítia byť nevinní.

Obžalovaná E. F. a jej manžel obž. G. F. taktiež uviedli, že sa cítia byť nevinní a pridriavajú sa toho, čo za nich uviedla ich obhajkyňa.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti jednoznačne musí konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednaniach, či už pred zrušením alebo aj po zrušení veci odvolacím súdom, všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci tak, aby tomuto súdu umožnili spravodlivé rozhodnutie v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy potom aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Samotné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je veľmi podrobne vypracované a to v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por., kde prvostupňový súd podrobne uviedol ktoré skutočnosti pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a najmä tých, na ktoré poukazovala samotná obžaloba.

Na tomto mieste je nutné uviesť, že ani krajský súd sa nestotožnil s odvolacími dôvodmi okresnej prokurátorky. Ako je zrejmé z podaného odvolania, samotná prokurátorka neuviedla žiadne konkrétne okolnosti, ktoré by mali odôvodňovať iné rozhodnutie okresného súdu, ako tento urobil. Jej odvolanie je veľmi stručné, všeobecné, bez konkrétnych údajov, z čoho aj podľa názoru krajského súdu jednoznačne vyplýva, že samotná prokurátorka neuniesla dôkazné bremeno obžaloby a ani do odvolania nevedela uviesť, ktoré konkrétne okolnosti hodnotil okresný súd nesprávne a ako ich podľa jej názoru mal hodnotiť, aby odstránil rozpory, na ktoré prokuratúra v obžalobe poukazovala.

Správne preto postupoval prvostupňový súd, keď za takejto situácie neuznal obžalovaných vinnými v zmysle podanej obžaloby, ale ich oslobodil postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por., keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý boli obžalovaní stíhaní.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu s tým, ako prvostupňový súd jednotlivé dôkazy vyhodnotil, ako sa zaoberal dôkaznou situáciou v konaní, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov a potom si aj tieto závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojil a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd v podstate ani nemôže reagovať na námietky obžaloby voči napadnutému rozsudku, keďže žiadne konkrétne skutočnosti v tomto smere neexistujú a potom ani sa nemohol s takouto argumentáciou okresnej prokurátorky zaoberať.

Vzhľadom k tomu, že potom krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s prvostupňovým rozsudkom, musel odvolanie okresnej prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť postupom podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd toto svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.